

verge, meende hij (in zijn visie: terecht), het herstel van Avro, KRO en NCRV.

Eind '43 begon Broeksz regelmatig overleg te plegen met zes leidende figuren uit laatstgenoemde drie omroepverenigingen: W. Vogt en J. Corver (resp. directeur en penningmeester van de Avro), pater J. K. M. Dito en P. A. M. Speet (resp. voorzitter en directeur van de KRO) en mr. A. van der Deure en C. A. Keuning (resp. voorzitter en secretaris-penningmeester van de NCRV). Zij kwamen tot de conclusie dat bij hun na oorlogs optreden een duidelijke vorm van nauwe samenwerking wenselijk was, en richtten daartoe de Federatie van Omroepverenigingen op, die een bestuur zou krijgen van elf leden: telkens twee namens de Vara, de Avro, de KRO en de NCRV, één namens de VPRO en twee namens de regering. Van die federatie werd Broeksz voorzitter en Vogt secretaris.

Was nu alles in kannen en kruiken? Neen. Het Vaderlands Comité voorzag dat een zelfstandig optreden van de federatie na de bevrijding grote deining zou veroorzaken en het dwong derhalve het federatiebestuur te aanvaarden dat de leiding van de radio in de eerste periode na de bevrijding zou berusten bij een regeringscommissaris, prof. mr. J. Oranje, hoogleraar aan de Vrije Universiteit – *hij* zou in die begintijd de verantwoordelijkheid dragen voor de samenstelling der programma's. Dat betekende niet dat Oranje de omroepverenigingen wilde uitschakelen: hij had goedgekeurd dat haar besturen op de bevrijdingsdag door middel van plakaten in de omroepgebouwen zouden bekendmaken dat zij weer als rechtmatige eigenaressen dier gebouwen optraden en weer het volledige gezag uitoefenden over hun vroegere personeelsleden (van wie velen bij de Rijksradio-omroep in dienst waren gebleven).

Eind september '44 had het College van Vertrouwensmannen aan de regering in Londen bericht dat het Oranje tot 'radio-gemachtigde' had benoemd – Gerbrandy en de minister van algemene zaken, H. van Boeyen, onder wie de radio was komen te ressorteren, beiden voorstander van de oprichting van een nationale omroep, hadden geantwoord dat zij dat overbodig achtten, omdat de radio in de eerste tijd na de bevrijding zou vallen onder het Militair Gezag. Nadien hadden andere berichten bij de Vertrouwensmannen de indruk gewekt als zou Oranje's opzet door het Militair Gezag (en dus door de regering) zijn aanvaard. Het tegendeel was het geval. Het hoofd van de subsectie radio van het MG, majoor H. van den Broek (hij had in Londen eerst Radio Brandaris en van eind '42 af Radio Oranje geleid), had een door hemzelf ontworpen instructie van minister van Boeyen gekregen waar o.m. in stond: